

en Regering skal have frie Hænder til at handle, som den vil, naar den kun foreligger en midlertidig Finantslov. Det er den Fare, man kunde løbe, naar man kom ind paa kun at kunne faae midlertidige Finantslove istedetfor ordinære, at en Regering kunde afholde alle mulige Udgifter i Flæng. Hvis den gjorde det, kunde der være god Grund for Rigsdagen til at søge paa en eller anden Maade at forhindre Saadant. Men dette finder jo ikke Anvendelse paa dette Statsregnskab, værtimod har Regeringen kunnet — maaske den en anden Gang ikke vil kunne, men denne Gang har den forstaaet det — at forene Statens Tarv med Hensynet til, hvad der kunde antages at finde Rigsdagens Billigelse. Det gjælder særlig om de 44 første Poster, som ikke indeholde andre Udgifter end dem, som Thingene gennem deres Afstemninger, sundom gennem en, sundom gennem flere, have været enige om skulde afholdes. Vi mene derfor, at der ikke er Grund til at tage noget Forbehold med Hensyn til disse Poster. At det Fornødne med Hensyn til Fremtiden er tilstrækkelig reserveret ved, at man har for Dre og gjort gjældende, at disse Udgifter ikke ere eller dog muligvis ikke ere løbende og derfor ikke have Hjemmel i den midlertidige Finantslov. — Dernæst findes der under Numrene 45—49 Udgifter, som ogsaa have været Gjenstand for Behandling og Vedtagelse i begge Thingene, men hvor der er gaaet noget Mere med end vedtaget. Disse Beløb, der ere gaaede mere med, ere forholdsvist ubetydelige, de synke ned indtil under 2 Kr.; Revisionen har ikke fundet Noget at indvende imod dem; Udvalget heller ikke; der har derfor ikke været nogen Grund til med Hensyn til dem at tage noget Forbehold. De maa ses under samme Belysning som de første 44; de ere naturligvis ikke en Smule mer eller mindre hjemlede end disse. Meningen er jo ikke, at de 44 skulde have en vis Hjemmel, som disse ikke have; thi naar de ikke høre til de nødvendige løbende Udgifter, er ingen af dem hjemlede ved den midlertidige Finantslov; Forstjellen er kun den, at hine helt, disse paa nogle mindre Beløb nær have vundet Rigsdagens Billigelse ved de Afstemninger, som ere foretagne over de 3 Gange forelagte Finantslovsforslag. — Dernæst have vi Udgifterne

under No. 50, 51, 52; de have ganske vist ikke været Gjenstand for Behandling i det omhandlede Finantsaar. Summerne findes ikke paa Finantslovsforslaget og have derfor heller ikke kunnet være Gjenstand for Behandling og Vedtagelse. De to af dem have Hensyn til Fuldendelsen af ekstraordinære Arbejder, nemlig dels af en Jernbaneforbindelse over Limfjorden paa den fæstede Bro, dels af Arbejderne ved Esbjerg Havn, begge Arbejder, som ere blevne forsatte gennem en længere Arrække. Arbejderne have formodentlig været ventede afsluttede i Finantsaaret 1880—81, og derfor ere Udgifter til dem ikke blevne opførte i det Finantslovsforslag, som blev forelagt et halvt Aar før bemeldte Aars Slutning. Arbejderne have imidlertid strakt sig ind i Aaret 1881—82. De ere helt blevne udførte, med de Beløb, som tidligere endog saa gjentagne Gange have været bevilgede. Det er vel Noget, der saa temmelig fulgte af sig selv, at Regeringen maatte gjøre disse Arbejder færdige, og naar den ikke har anvendt Mere, end man ved forskjellige Leiligheder har været enig om, at der kunde anvendes, er den fuldstændig angerløs; der er ikke nogen Grund til at tage Forbehold, fordi Udgifterne ikke falde ind under den midlertidige Finantslov. Af lignende Bestaenighed er det tredie Tilfælde, som omhandles under No. 50. Det er en Bevilling, der i sin Tid er blevet givet til en Kommission, hvis Arbejder vi nylig have set fremkomme; den er blevet givet den ene Gang efter den anden. I det Aar, hvormed her er Tale, har den vel ikke været bevilget, men det er som sagt Beløb, der tidligere have været bevilgede, og der vil derfor heller ikke her være nogen Grund til at tage noget Forbehold. Endnu staa tilbage de tre Poster, der behandles under 53, 54 og 55. Hvad de to angaar, nemlig de, som vedrøre Officerers Reiser, skal jeg henvise til Flertallets Bemærkninger. Vi tro, at dette Spørgsmaal, som jo er kommet frem flere Aar efter hinanden, naturligt finder sin Afgjørelse, ikke ved Behandlingen af Statsregnskabet for et forløbet Aar, men ved Behandlingen af Finantslovsforslaget for de kommende Aar, hvor vedkommende Ministre og Rigsdagen gennem Finantsudvalgene bedst kan forhandle derom. — Endelig er der det lille Spørgsmaal om de 400 Kr. til In-